

sagt. Kommunerne har anstrengt sig af yderste Evne for at fremme de private Jernbaneanlæg, og saa har man fra Ministeriets Side sagt: Ja, det faar jo saa være, saa maa de vente med Pengene, og saa maa de ogsaa tage en Del af den forøgede Rentebyrde, som er Følgen deraf. Imidlertid er det min Opfattelse — og den falder altsaa sammen baade med det ærede 5te kongevalgte Medlems (Jørgen Berthelsen) og det ærede Medlems for 4de Kreds (Maegaard) —, at dette Forhold ikke er heldigt, at det burde have været ændret, og at det bør ændres, men det ærede Medlem vil forstaa, at de Planer, som jeg derom har haft, er blevet kastet over Ende af den nuværende Situation. Som jeg udtalte til det ærede 5te kongevalgte Medlem i Fjor, var det min Hensigt ved en større Operation at bringe denne Sag ud af Verden paa een Gang, og jeg tror, at det vilde være lykkedes, det kunde man vist have forventet, hvis ikke Krigssituationen saa uventet havde grebet ind i Statens økonomiske Liv. Staten har faaet økonomiske Opgaver, som har meldt sig paa en ganske anderledes indtrængende Maade, og som har udelukket den Ordning af dette Forhold, som jeg havde tænkt mig, og da ingen ved, hvor længe denne Tilstand vil vare, og hvilke Følger den i øvrigt vil afsætte, maa jeg i dette Øjeblik erklære mig ude af Stand til at træffe nogen anden Ordning af Sagen. Jeg tiltræder imidlertid de Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte, og jeg vil være betænkt paa, saa snart der maatte frembyde sig Lejlighed til at faa Forholdet reguleret, da at gøre det. Men i Mellemtiden mener jeg ikke, at der er andet at gøre end at fortsætte ad den betraadte Vej, at Staten deltager i den Rentebyrde, som foraarsages ved, at Staten ikke indbetaler sine Beløb rettidigt, hvilket jo vil sige, at Banernes Anlægskapital bliver noget større, end den ellers vilde være blevet.

Maegaard: Jeg takker den højtærede Trafikminister for de Meddelelser, vi nu fik, og som gik ud paa, at den højtærede Minister allerede efter Henstillingen i Fjor havde taget denne Sag under Overvejelse. Jeg haaber, at disse Overvejelser, naar vi en Gang igen kommer ind under ordnede Forhold, straks kan lægges frem for Offentligheden og til den Tid kan tages under Behandling af Bevillingsmyndighederne. Naar den højtærede Trafikminister berører

Spørgsmaalet om fortsat Given Koncession paa nye Jernbaner, kunde der saa ikke i denne Forbindelse være Tale om, at der fra Administrationens Side fra et vist Tidspunkt blev sagt: Nu er vore Forpligtelser overfor de allerede givne Koncessioner saa store, at vi vil finde det ganske hensigtsmæssigt, at vi, naar vi i Øjeblikket og i Fremtiden giver Koncession, da kun giver den under den udtrykkelige Forudsætning, at vi først skal være økonomisk set færdige med de allerede under Bygning værende Baner? Kunde man ikke komme ind paa et virkeligt fast Princip, saaledes at de, der fra et bestemt Tidspunkt fik Koncession, vidste, at de fik den under den udtrykkelige Forudsætning, at de selv skulde bære Omkostningerne ved Bygningen, ogsaa Forrentningen af Kapitalen, indtil Staten er færdig med de tidligere Koncessioner? Kunde der ikke være Tale om at tage ogsaa dette Spørgsmaal under Overvejelse?

Jørgen Berthelsen: Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at berøre dette Spørgsmaal under Behandlingen af det foreliggende Lovforslag, men naar jeg tager den samme Reservation, som det ærede Medlem for 4de Kreds (Maegaard) tog med Hensyn til selve Lovforslaget om Hornbæk—Gilleleje-Banen, bliver man vel ikke mistænkt for at ville lægge det foreliggende Lovforslag nogen som helst Hindring i Vejen. Efter at jeg i Fjor ved Finanslovforslagets første Behandling havde fremdraget Sagen, og efter at vi i Finansudvalget havde haft en Konference derom med den højtærede Trafikminister, havde jeg egentlig ikke tænkt mig, at den højtærede Minister, naar han af Hensyn til hele Krigssituationen ikke kunde komme med den bebudede Finansplan, havde dristet sig til at fremkomme med Forslag om at bevilge flere Baner, og det er egentlig et saadant Forslag, som her foreligger. Staten faar jo en yderligere Gæld ved, at man giver Koncession til 5 Baner i Stedet for 4. Jeg skal dog ikke komme nærmere ind paa dette Forhold her. Jeg udviklede det saa godt, jeg kunde, i Fjor, men mine Bemærkninger mødte da ikke saa stor Velvillie fra den højtærede Ministers Side, som det nu synes i Dag. Jeg vil dog gerne sige, at jeg tror, at den sidste Udtalelse, som det ærede Medlem for 4de Kreds (Maegaard) fremsatte, kan være meget farlig at anvende. De Egne, der ikke har faaet deres Eneretsbevillin-